

Zeven voorbeelden

door: P. Fuzier

“de tijd zou mij ontbreken, als ik ging verhalen van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David en Samuel en de profeten”

Hebreeën 11:32

De Hebreeën brief opent voor ons de hemel om ons daar Hem te laten zien die de hemel vervult met Zijn heerlijkheid. De uitnemendheid van Zijn Persoon – de eeuwige Zoon, Schepper en Zoon des Mensen – wordt ons vanaf het eerste hoofdstuk voorgesteld.

Dan zet de apostel alle zichtbare dingen terzijde, waaraan de gelovige Hebreeën zo sterk gehecht waren. De tabernakel, het altaar, de offers, de priesters en hij spreekt hun over de onzichtbare dingen. Zij hadden een aards deel gehad, hij stelt hun een hemels deel voor. Ze waren gewend te wandelen naar wat ze zagen, hij vermaant ze hier te wandelen door het geloof. Daarom heeft men de Hebreeënbrief wel eens tegelijkertijd genoemd de brief van de geopende hemel en de brief van de woestijn. Terwijl we op weg zijn naar de hemel, waar Jezus is ingegaan als onze voorloper, gaan we door deze wereld als vreemdeling, doortrekker een bijwoner. Het Hebreeuwse woord wil zeggen: “een voorbijganger.” De onzichtbare dingen zoeken, verwerklijken dat ons deel hemels is, wandelen door het geloof, terwijl we door de zichtbare dingen wandelen van de hemel genieten, terwijl we nog in de woestijn zijn, brengt een voortdurende strijd met zich mee. Dat is de strijd van het geloof.

Om ons in deze strijd aan te moedigen, plaatst de apostel aan het eind van Hebreeën 10 voor ons, Hem, die het voorwerp is van ons geloof en hij geeft ons de belofte, die zo kostbaar is voor allen, die door het geloof leven: Spoedig zullen wij hem zien. De woestijnreis loopt te einde. Dan zullen we hemels gelukkig zijn. Wij zullen de beloofde dingen ontvangen. Uit Zijn hand, de prijs van ons geloof. De moeilijkheden zijn groot en ons geloof is zo zwak! Maar laten we de moed erin houden. Hij, die komt, zal komen en niet uitblijven. Hebreeën 10:37 spreekt over Zijn verschijning omdat het gaat om de beloofde dingen te ontvangen. Op dat ogenblik zullen wij allemaal geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, “*opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad*” (2 Kor. 5:10).

Jesaja 53 zegt, dat Hij met machtigen de buit zal delen. Wie zijn die machtigen? De arme pelgrims, die door

deze wereld wandelen “lieden met een klein geloof”... Wat een genade!

Onze God wil ons oefenen, zodat van ons gezegd zal kunnen worden: “*uit zwakheid krachten verkregen*” (Hebr. 11:34) Dat is het gevolg van de strijd van het geloof. Hebreeën 11 spreekt ons over het geloof van het begin tot het eind. Maar leven door het geloof vereist complete scheiding van de wereld en deze afzondering vinden we verwerklijkt door het merendeel van de voorbeelden uit dit hoofdstuk. Henoeh wandelde met God, dat kon niet op de brede weg. Noach veroordeelde de wereld, dat laat zien hoe ver hij ervan gescheiden van leefde. Abraham woonde in tenten. Het kenmerk van de pelgrim, de vreemdeling op aarde. Jozef geeft bevel aangaande zijn gebeente, zijn hart was dus niet in Egypte. Mozes weigerde... koos... achtte... Wat een afzondering van Egypte en zijn vorst!

De eerste zeven verzen van Hebreeën 11 vormen een inleiding. De wereld is geschapen en alleen door het geloof begrijpen we dat. Maar de zonde is er ingekomen. Hoe kan dan een mens tot God naderen? Er is een offer nodig. Abel heeft dat begrepen door het geloof. Zo voor God gesteld in de volmaaktheid van het werk van Christus, kunnen wij met God wandelen. God kennen in Zijn werken is niet genoeg. Henoeh wil Hem zelf kennen. Hoe kon Hij dat bereiken? Door met God te wandelen. Wat een kennis en hoeveel onderwijs heeft daardoor niet gekregen! Henoeh betekent: “wel onderricht” of “ervaren”¹ Inderdaad heeft hij goed onderwijs gekregen. En uitvoerig, die eeuwen zegt Genesis 5:22. Op dezelfde manier als hij is opgenomen, zal de Gemeente worden opgenomen en het joodse overblijfsel, waarvan Noach een beeld is, zal de oordelen moeten doorgaan. Noach heeft volledig gebroken met een wereld, waarover een onverbiddelijk oordeel zal vallen. Hij heeft de wereld veroordeeld staat er geschreven. Hoe dan? Door de gehoorzaamheid van zijn geloof. Maar Noach heeft ook aan de behoudenis van zijn huis gedacht en dat spreekt tot het geweten van alle christelijke ouders.

¹ Volgens anderen “Toegewijd”

Vanaf vers 8 krijgen we voorbeelden van het leven door het geloof. Aan het eind van hoofdstuk 10 is er sprake van strijd, vertrouwen en volharding (32,35,36) Het lijkt erop dat we in Hebrreeën 11, zeven voorbeelden hebben van volharding in het geloof, (8-22) zeven voorbeelden van geloofsvertrouwen (23-31) en zeven voorbeelden van de strijd in het geloof. (32)

De zeven voorbeelden van vers 8 tot en met 22 zijn welbekend. Het geloof brengt er ons toe de plaats van vreemdelingen in deze wereld in te nemen met de vreugde van een hemelse hoop. Zij laat ons met volharding wachten op deze hoop, de vervulling van de belofte. (17-22)

Ondanks alle moeilijkheden gaat het geloof zijn weg want het rekt op God in vers 23 tot en met 31. Die weg geloofsweg gaat van Egypte tot in Kanaän. Vanaf Exodus 2 tot Jozua 6. Vanaf de geboorte van de bevrijder tot aan de ingang in het land van de belofte. Het omvat de hele pelgrimsreis van de verlostte.

In vers 32 vinden we zeven voorbeelden van de strijd van het geloof. Deze zeven voorbeelden stellen ons in hun geheel voor wat de strijders van alle tijden moet kenmerken.

Het eerste kenmerk, dat geopenbaard moet worden om de overwinning te behalen in de strijd van het geloof is:

1

Gehoorzaamheid heeft van Gideon, de kleinste in het huis van zijn vader en van wie het geslachte de geringste was in Manasse een “dappere held gemaakt.” Gideon heeft gehoorzaamd. Hij heeft in de nacht gehoorzaamd omdat hij bang was om het overdag te doen.(Richt.6:27) Hij moest het altaar van Baäl, dat van zijn vader was, omver gooien. De gewijde paal omkappen en een altaar bouwen voor de Heer en de tweede stier van zijn vader als brandoffer offeren met het hout van de omgekapt gewijde paal. Dat deed hij. Hij deed het 's nachts omdat hij uit vrees voor het huis van zijn vader en voor de mannen van de stad het niet overdag wilde doen. Maar hij deed het in elk geval. “*Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israëel uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?*” (Richt.6:14) had de Heer tegen hem gezegd. Zijn kracht lag in de gehoorzaamheid aan de wil van God. De vijand is onmachtig tegen een ieder, die geen andere wil heeft dan de wil van God te doen. Dat is het geheim van de overwinning in de strijd van het geloof.

2

Barak heeft niets gedaan, de Heer heeft alles gedaan. “*Debora dan zeide tot Barak: Maak u op; want dit is de dag, in welken de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft; is de HEERE niet voor uw aangezicht henen uitgetogen?*” (Richt.4:14) Daarna: “*En de HEERE versloeg Sisera, met al zijn wagenen, en het ganse heirleger, door de scherpte de zwaards, voor het*

aangezicht van Barak;” (15) Barak heeft dan ook een lied voor de Heer kunnen zingen. (5:3) Want hij is toeschouwer geweest van Zijn machtsontplooiing. In geloofsstrijd schrijven wij onszelf makkelijk enige verdienste toe, terwijl we eenvoudig toeschouwers zijn geweest van Zijn werk. Alles is van Hem. Onszelf wantrouwen, op God alleen rekenen, dat moeten we leren, als wij de overwinning willen behalen.

3

Simson wordt gekenmerkt door het nazireeërschap. Algehele afzondering van de wereld en haar beginselen. Wat een kracht voor de strijd. In de tijden die wij beleven wordt deze afzondering zo weinig verwerkelijkt. Dan moeten we ons ook niet verwonderen over zoveel nederlagen.... Maat laten we tot onze aanmoediging opmerken dat de geschiedenis van Simson, de sterkste man, waarover de schrift spreekt, ons het verhaal vertelt in het boek van de Richters, het boek van het verval. Ook in 2 Timotheüs spreekt de apostel over een geest van kracht. (2Tim.1:7) 2 Timotheüs spreekt ook over de dagen van verval en wekt ons op tot afzondering van de vaten tot oneer. (2:19,22) Er zal geen kracht zijn, als er geen afzondering is van het kwade.

1. Simson verscheurt een jonge leeuw, die hem brullend tegemoet komt, zoals men een geitenbokje uiteenscheurt, hoewel hij niets in zijn hand had (14:6).
2. Hij slaat de Filistijnen met een grote slag de ruggengraat stuk (15:8).
3. Na de touwen om zijn armen gebroken te hebben, greep hij nog een verse ezelskaak en sloeg er duizend man mee dood (15:14,15).
4. Om middernacht greep Simson te Gaza de deuren van de stadspoort en de beide posten, rukte ze met grendels en al los, legde ze op zijn schouders en bracht ze naar de top van de berg, die tegenover Hebron ligt (16:3).
5. Hij verscheurde de zeven verse pezen, zoals men een vlassnoer scheurt, als het, het vuur geroken heeft (16:9).
6. En toen Delila de zeven haarvlechten van zijn hoofd had vastgehecht met een pin, rukte hij de weverspin en de schering los (16:14).

Zeven openbaringen van zijn kracht. Wat was daarvan het geheim? Dat gaat hij aan Delila openbaren. “want ik ben een Nazireer Gods van mijn geboorte af” (16:17) Nadat het geheim is verraden, is de kracht verloren. (16:22) Later begonnen zijn haren weer aan te groeien en hervond hij zijn kracht. (16:30) Maar zijn twee ogen heeft hij nooit terug gekregen. Als wij onze plaats van afzondering van de wereld verlaten, zullen wij de overwinning in de strijd van het geloof niet kunnen behalen. En als er herstel is, zal niettemin een

onherstelbaar verlies zijn. Net zoals de beide ogen van Simson

4

Jefta is door zijn familie verworpen. Gehaat en weggejaagd uit het huis van zijn vader is hij ook een dapper held geweest. (Richt 11:1,7)

De Heer is gehaat, zonder oorzaak gehaat. (Joh. 15:25; Ps. 35:7,19; 69:5; 119:86) Verworpen door de Zijnen en die plaats moeten wij innemen. (Joh. 15:20; Matt. 10:24,25) Dat is de weg van het geloof, de enige waarin wij de overwinning zullen kunnen behalen. Jefta bracht de kinderen van Ammon een geweldige nederlaag toe. Hij sloeg ze van de Aroër af tot in de nabijheid van Minnith. Twintig steden. (Richt. 11:33).

5

David wordt genoemd voor Samuël. Het gaat om de periode van zijn leven, toen hij vervolgd werd door Saul. Zoals men een veldhoen opjaagt op de bergen. (1 Sam. 26:20) Hier vinden we dus de kant van het lijden. Wat een weg van lijden was dat voor David! Die weg wordt ons voorgesteld voor de strijd. *“Lijd mee verdrukking als een goed soldaat van Christus Jezus”* (2 Tim. 2:3). We kunnen de strijd niet ingaan, de geloofsstrijd leveren en de overwinning behalen, zonder ons deel te hebben in het lijden.

Wij hebben de eerste vijf voorbeelden uit Hebr. 11:32 overdacht. Zeker in Hebr. 11 vinden we alleen zuiver goud. De Heilige Geest noemt hier geen enkele fout van de geloofsmannen waarvan hier sprake is. Die wordt stilzwijgend aan voorbijgegaan. Het kruis is als een dam en er blijft alleen over wat de genade van God in hen heeft voortgebracht.

Toch weten we heel goed wat de zwakheden van deze vijf strijders geweest is. Het cijfer vijf is in de Schrift het kenmerk van de menselijke zwakheid. Onderstreept dat niet onze zwakheid in het openbaren van de kenmerken, die we zojuist hebben gezien in Gideon, Barak, Simson, Jefta en David?

Wat is nu onze bron? Die vinden we in de laatste twee voorbeelden. Als we het zo kunnen uitdrukken de vijf worden zeven. Wat zwak is wordt sterk. Zwakken die ze waren worden sterk gemaakt.

6 en 7

Samuël en de profeten. Wij zien in hen nauwelijks de kenmerken van strijders. Misschien heeft Samuël een zwaard in de hand gehad om Agag aan stukken te houwen (1 Sam. 15:33). De Schrift treedt hier niet in bijzonderheden. Maar Samuël streed op de knieën. *“Mozes en Aäron waren onder Zijn priesters, en Samuel onder de aanroepers zijns Naams; zij riepen tot den HEERE, en Hij verhoorde hen”* (Ps. 99:6). Dat is het grote geheim van de overwinning in de strijd van het geloof.

En de profeten? Zij hadden een zwaard in de hand voor de strijd. Het zwaard van de Geest. De laatste twee stukken van de wapenrusting uit Efeze 6:17,18. Er zijn geen voorraden van kracht voor de geloofsstrijd. Een voortdurende afhankelijkheid is nodig en die wordt verwerkelijkt door het gebed. Dan zullen we ons van het Woord kunnen bedienen, geleid door de Heilige Geest. Het Woord zal een zwaard zijn, waarmee we over de vijand zullen triomferen.

Het Woord en het gebed! Kostbare bronnen, die tot onze dienst staan om de geloofsstrijd te kunnen leveren. Als we ze beter wisten te gebruiken, zouden de overwinningen en triomfen kennen, waarvan sprake is in Hebr. 11:33-38.

Te midden van grote moeilijkheden hebben sommigen de strijd geleverd en de overwinning behaald. Wat een voorbeelden voor ons, hoewel in onze tijd, de tegenstander meer de listige slang is, of de engel van het licht, dan de brullende leeuw (2 Kor. 11:3,14; 1 Petr. 5:8).

God geve ons ook de genade overwinnaars te worden

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique](#)

Titel: [Oorspronkelijke titel](#)